

havn, der vilde kunne blive et mægtigt Led i vort Erhvervslivs Fremgang, tager man ikke Hensyn til, hvorvidt Banerne komme dertil eller ikke. For at faa dette Hensyn iagttaget stillede jeg til Jernbanelovforslaget et Ændringsforslag om, at den Bane, som skal bringe vore Produkter til Havnen og bringe vore Varer tilbage, maatte faa den kortest mulige Vej dertil og ikke løbe om ad Bramminge. Den ærede Ordfører bad mig tage Ændringsforslaget tilbage, saa vilde han tænke over det. Han lod nogle Ord falde om min Interesse for Esbjerg og sligt, som ere vel kendte Ting, som jeg har været vant til at høre i saa mange Aar og har taget imod med nogenlunde Ro, uagtet det ligger ret nær, at det egentlig er saarende Ord for mig. Jeg har aldrig for Esbjerg Havn eller for Jernbaner dertil eller noget andet gjort noget, hvor ikke enhver anden Rigsdagsmand vilde have gjort akkurat det samme, fordi det nemlig var Nødvendighedskrav, der paatrængte sig. Jeg har aldrig søgt at faa Rigsdagen til at gøre noget, uden at jeg har belagt, hvad jeg anførte, med Grunde, som ogsaa viste sig at være rigtige. Det er ikke noget, som jeg alene har gjort, men det er noget, som enhver Rigsdagsmand vilde have gjort, saa jeg afviser den Insinuation, der ligger deri. Den højtærede Minister sagde til mig, at det kunde gerne være, at en saadan Bane kunde komme, men det maatte være en Privatbane, og han sagde til mig, det ældste Medlem i Salen, at for at han skulde tage denne Sag under Overvejelse, maatte jeg konferere med det yngste Medlem . . .

Formanden: Jernbaneloven kan ikke debatteres nu.

Ordføreren (Bluhme): For saa vidt som Banen havde Forbindelse med og støttede Havnen, har jeg ment at maatte omtale det, og i alle Tilfælde erindrer jeg om, at den højtærede Minister var villig til at støtte Havnen ved en direkte Forbindelse, Hovedforbindelse, saaledes som jeg har foreslaaet, hvis det ærede Medlem for Ribe (Brorsen) vilde tillade det. Det findes her i Rigsdagstidenden. Det er saa vigtige Sager, at jeg ikke troede, de skulde være afhængige af, at jeg netop skulde

søge Støtte hos det yngste Medlem her i Salen.

Naa, Agitationen blev jo støttet paa forskellig Maade herinde fra. Man blev ved lige til det sidste. Da Flertallet havde gjort sin Indstilling, og dets Ændringsforslag forelaa paa Bordet, blev der sat den Agitation i Gang, at Ministeren henvendte sig til Det forenede Dampskibsselskab og hørte om dets Mening. Der kom da det bekendte Svar, at det ikke vilde blande sig i Spørgsmaalet Øst—Vest, men det maatte dog sige, at der maatte beholdes en Mole, som vilde forhindre Brugen af Vesthavnen. Altsaa erklærede det sig for Østhavnen. Nu har jeg selvfølgelig ikke det mindste imod dette Selskab, thi det har efter min Mening gjort sig overordentlig fortjent af vort Land. Det er en glimrende Dampskibsflaade, det har, det betjener vor Eksport fortrinligt, og det har gjort vort Flag bekendt over Havet. Det er et Selskab, jeg sætter overordentlig højt, men det maa dog indrømmes, at naar vi tale om Esbjerg Havn, hører Det forenede Dampskibsselskab ikke hjemme der, men i København. Der har det sit Hjemsted, og det har ikke Spor af Interesse af en videre Udvikling af Havnen dernede, uden for saa vidt den bliver saaledes, at de saa godt som muligt kunne faa Plads til Dampskibene. Det sker ved Flertallets Indstilling, og det sker selvfølgelig ogsaa her, men her bliver ikke Plads til andet, hvorimod Flertallets Indstilling tager Sigte paa hele Landets Udvikling. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor han, naar han mente det nødvendigt at henvende sig til Det forenede Dampskibsselskab, ikke ogsaa henvendte sig til alle de store Redere i selve Esbjerg, der dog ere mere interesserede og vide bedre Besked om, hvad der bør ske til Nytte for det hele Land. Det forenede Dampskibsselskab kan kun være interesseret i at faa, hvad *det* vil have, men er ikke interesseret i, at Havnen bliver saaledes, at der skabes Konkurrence. Det Svar, som blev afgivet forleden Dag i sidste Øjeblik fra Det forenede Dampskibsselskab, er stik imod det, som dets egne Kaptajner i Fjor have afgivet, inden de fik Mundkurv paa.

Nej, det er ikke alene Grundejerinteresser og ganske enkelte Købmænds